

I. Thuis taal als sociaal-emotionele factor

Waardering van de thuistaal zorgt voor een positieve invloed op het **welbevinden** van kinderen en jongeren.

«Toen ik als kind op school Turks sprak, werd ik gestraft; op de school van mijn dochter maken ze er geen enkel probleem van; ik merk zo het verschil. Mijn dochter Hande voelt zich veel meer op haar gemak als ze Nederlands praat. Thuis gebruikt ze Turks en Nederlands door elkaar.» (moeder uit een interview in Het Nieuwsblad, dinsdag 22 februari 2011)

Culturele identiteit

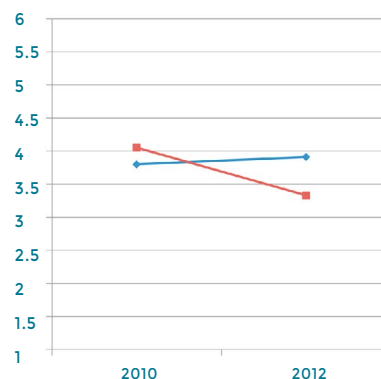
De thuistaal van kinderen is sterk gelinkt aan hun culturele identiteit. Net omwille van die reden willen ouders de thuistaal meegeven aan hun kinderen. De taal is dan als het ware de **sleutel** om verder de cultuur van de ouders te ontdekken. Ook in gezinnen waar het culturele aspect minder prominent naar voren komt, is de sociaal-emotionele factor echter van belang. In het recente onderzoek naar de relatie tussen welbevinden en meertaligheid wordt de nadruk gelegd op harmonieuze meertalige ontwikkeling. Daarbij wordt vertrokken van de idee dat meertalig opgroeien sterk verbonden is met het welbevinden van kinderen én ouders. Het is dan ook van belang dat het contact met de verschillende talen en meertaligheid als positief wordt ervaren. Negatieve gevoelens beperken immers het taalleren.

Welkom gevoel

Respect tonen voor de thuistaal van kinderen geeft hen dus een welkom gevoel. Op deze manier toon je als begeleider, leerkracht, opvoeder,... dat je oprecht interesse hebt in de leefwereld en achtergrond van alle kinderen. Als kinderen hun thuistaal niet mogen gebruiken op school, in de opvang of in de vrije tijd, dan is het alsof deze kinderen op dat moment een stukje van zichzelf aan de deur moeten achterlaten. Terwijl de taal die ze thuis spreken een wezenlijk deel is van hun **identiteit**.

Dat toont ook het **project Thuis taal in Gent** (2008 - 2012). In een aantal scholen in Gent werden proeftuinen opgezet waar de thuistaal van meertalige kinderen een formele plaats kreeg. De onderzoekers toonden daar een duidelijk verschil aan in het **zelfvertrouwen** van de projectgroep (blauwe lijn) en de controlegroep (rode lijn). Bij de leerlingen die hun thuistaal konden gebruiken op school groeide het zelfvertrouwen.

BRONNEN

1. Gielen S., Isçi A. (2015). 'Meertaligheid: een troef! Inspirerend werken met meertalige kinderen op school en in buitenschoolse opvang.' Sint-Niklaas: Abimo.
2. Orioni M. (2015). 'Meertalig opvoeden. Uw kind zal u dankbaar zijn.' Amsterdam: Uitgeverij Van Genneep. P. 209
3. Cummins J. (2001). 'Bilingual Children's Mother Tongue: Why is it important for education?'. Sprogforum nr. 19, 2001. p. 19. Geraadpleegd op 15 september 2012, via <http://langpolicy.saschina.wikispaces.net/file/view/cumminsENG.pdf>
4. De Houwer A. (2015). 'Harmonious Bilingual Development: Young Families' well-being in language contact situations.' International Journal of Bilingualism, 19(2), 169-184.